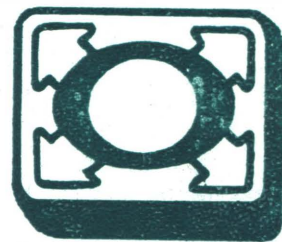

NIVFO

NORSK INSTITUTT
FOR VITENSKAPELIG
FORSKNING OG OPPLYSNING

bulletin

NR. 2 · 82

***Vi behandler kontroversielle
forskningsanliggende —
inklusive UFO-spørsmålet***

AV INNHOLDET:

Mer om observasjonene i Holtålen
Forsvaret og UFO'ene i Hessdalen
Hemmelig arkiv ?

Hypoteser om UFO'ene i Hessdalen
Rapportoversikt

"UFO'et der styrtede"
med mer

NIVFO

NORSK INSTITUTT
FOR VITENSKAPELIG
FORSKNING OG ØPPLYSNING

bulletin

* * Nr. 2 1982 — 2. ÅRGANG * *

Postadresse:
Postboks 2119,
7001 Trondheim

Telefon (075) 46 782

BERGEN:
Postboks 1, CCB,
5363 Ågotnes

Telefon (05) 33 40 20
(Etter kl. 16: 14 50 77)

Ansvarlige redaktører:

Gunnar Bertelsen og
K. Stenødegård

Abonnement:

Kr. 80,— bestilles hos:
NIVFO,
Boks 2119,
7001 Trondheim
Postgiro 3 46 95 74

5—6 NR. I ÅRET

INNHold

	side
MER OM OBSERVASJONENE I HOLTALLEN	3
FORSVARET OG OBSERVASJONENE I HESSDALEN	8
HEMMELIG ARKIV ?	9
HYPOTESER OM UFO'ENE I HESSDALEN	11
RAPPORTOVERSIKT	16
UFO-VRAK OG DØDE HUMANOIDER.	17
"UFO'ET DER STYRTEDE"	22
TURIN-KLEDET	28
MED MER	

Mer om observasjonene i Holtålen

FØRST EN OVERSIKT OVER FLERE OBSERVASJONSRAPPORTER UNDERSØKT AV N I V F O

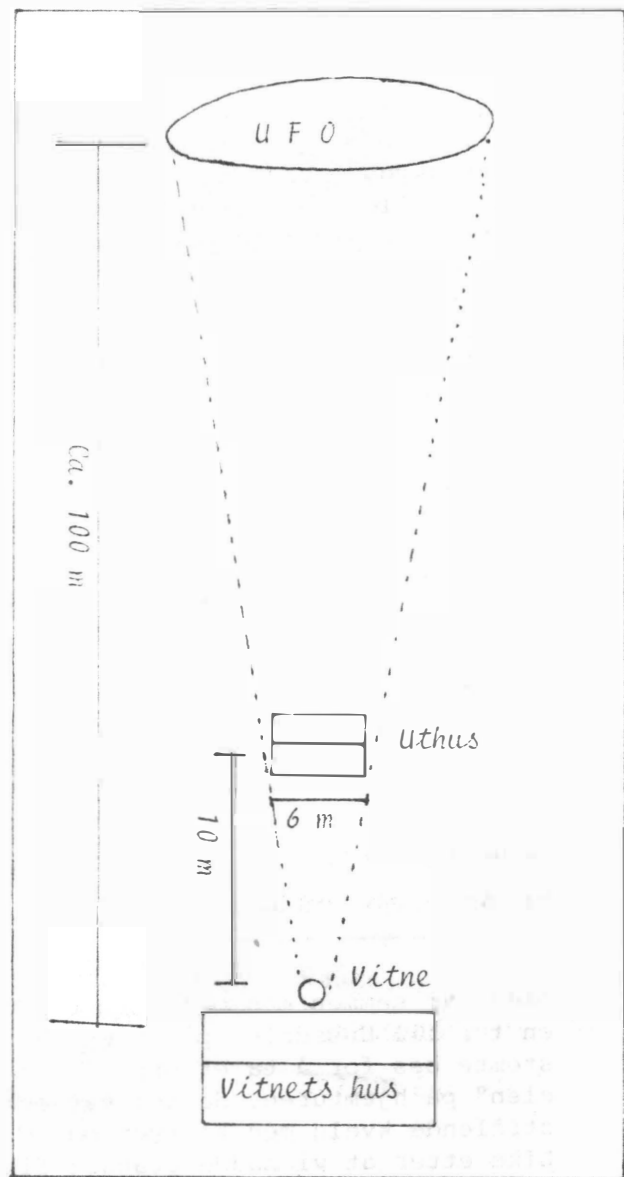
STED Hessdalen
DATO 15.2.82
TID Kl 19.27 - 19.30.
VITNE Lars Lillevold
OBJEKT "Metallisk", sigarformet
gjenstand som sto helt
nede ved bakken ca. 100
meter unna. (Se skisse)

Lillevold forteller at lysskinnet lå nærmest som en slags glorie rundt gjenstanden. Han kunne tydelig se overflaten på selve gjenstanden, og han sier at denne var metallisk. Den lignet fargen på nytt bølgeblikk.

Som det vil framgå av skissen var det ca 10 meter fra vitnet og bort til uthuset, som er 6 meter langt. Avstanden fra vitnets posisjon til gjenstanden er anslått til ca 100 meter. Dette er basert på at gjenstanden ble sett med terrenget som bakgrunn. Avstanden må dermed være tilnærmet riktig, hvilket igjen innebærer at gjenstanden eller objektet har hatt en faktisk utstrekning på ca 50-50 meter, ifølge de oppgitte vinkelstørrelser.

Vitnet forteller at uthuset, som er 6 meter langt, temmelig nøyaktig "dekket" gjenstanden. Med andre ord:

Sett fra vitnets posisjon, og med de oppgitte avstander hadde uthuset og UFC'et samme vinkelutstrekning.

STED Røsta/Stensvollen
DATO 21.2.82.
TID Kl 22.50
VITNE ... Martin Bull (69)
OBJEKT .. Lysende gjenstand
 beveget seg sakte
 og stoppet opp
Ingen sikre eller kontroller-
bare data.

STED Haltdalen, over
 idrettsplassen
DATO 8.3.82.
TID Kl 03.15 - 30
VITNE ... Rune Hågensen

OBSERVASJON:

Hågensen's kone våkner av at det er så lyst i soverommet. Hun vekker mannen. Sammen ser de en oval, lysende gjenstand med en slags skygge rundt seg. Lyset står stille, men etter en stund setter det seg i bevegelse mot sør. Det forandrer så retning, kommer tilbake og forsvinner mot nord. Hele observasjonen varte ca. 15 minutter.

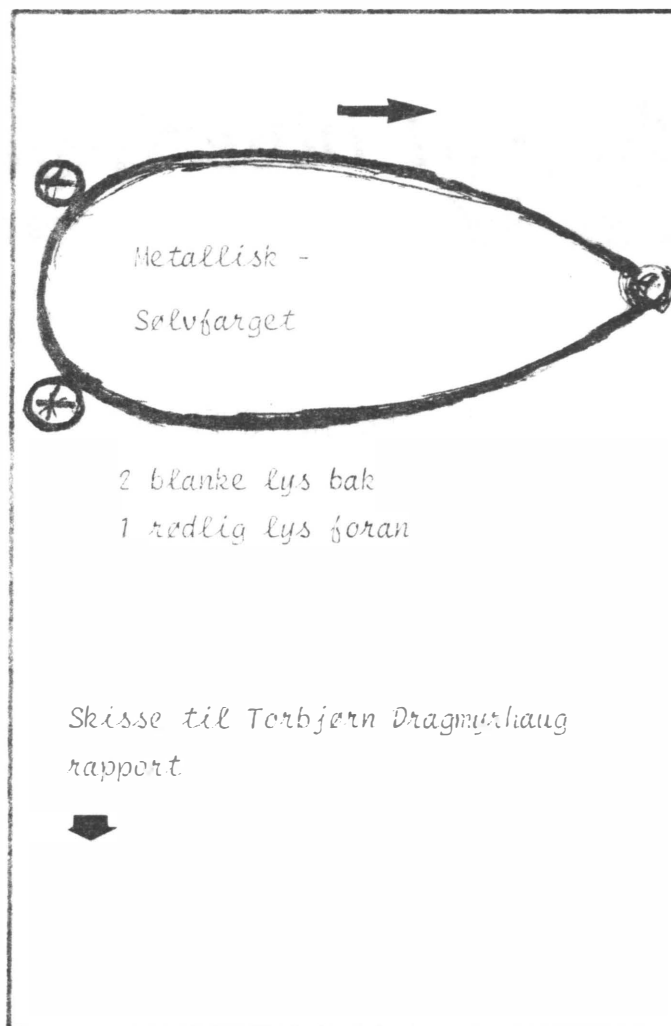
STED Hessdalskjølen
DATO 8.3.82
TID Kl 22.50 - 22.53
VITNE ... Torbjørn Dragmyrhaug (48)
 Stasjonsformann NSB

VÆR/LYSFORHOLD: Klart/sydlig vind/
 mørkt/ - 5 grC.
 Månen til venstre
 bak fjellryggen.

OBJEKT: Se skisse

VITNETS BESKRIVELSE:

"Jeg var sammen med min kone og datter en tur til Hessdalen på besøk. Vi bestemte oss for å ta et opphold på "Kjølen" på hjemturen, da det var en helt strålende kveld med klarvær og fullmåne. Like etter at vi hadde stanset fikk jeg plutselig se et lys som beveget seg i retning av der vi sto. Jeg tok kikkerten for å studere dette nærmere. Det viste seg da å være en flygende gjenstand, som

virket noe butt bak og spissere foran. Kan best sammenlignes med en pistolkule. Gjenstanden hadde to blanke lys vertikalt oppå hverandre bak, samt et rødlig lys helt foran. Farven på gjenstanden så ut som sølvfarge. Dette vistes tydelig, da månen gav refleks på gjenstanden. Det var ikke den minste lyd å høre. Avstanden fra der vi sto og til objektet vil jeg anslå til ca. 350 meter, og høyden over bakken til ca. 80-90 meter.

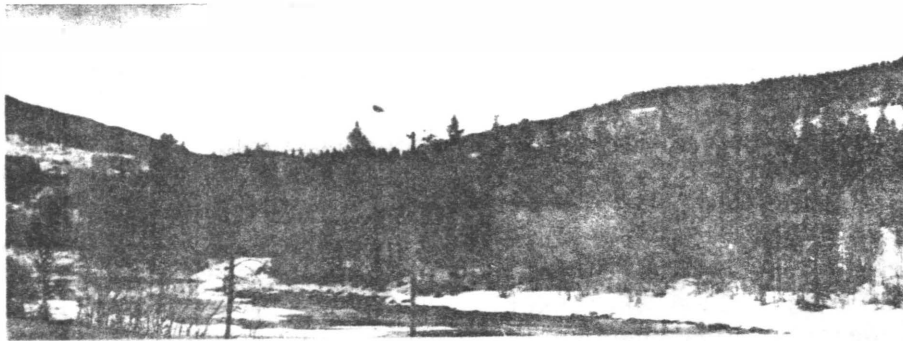
Jeg vil dessuten få føye til at jeg aldri tidligere har sett noen lignende flygende gjenstand.

OBJEKTETS KURS: Fra syd mot nord

VINKELSTØRRELSE: Som en femkrone
 på utstrakt arm

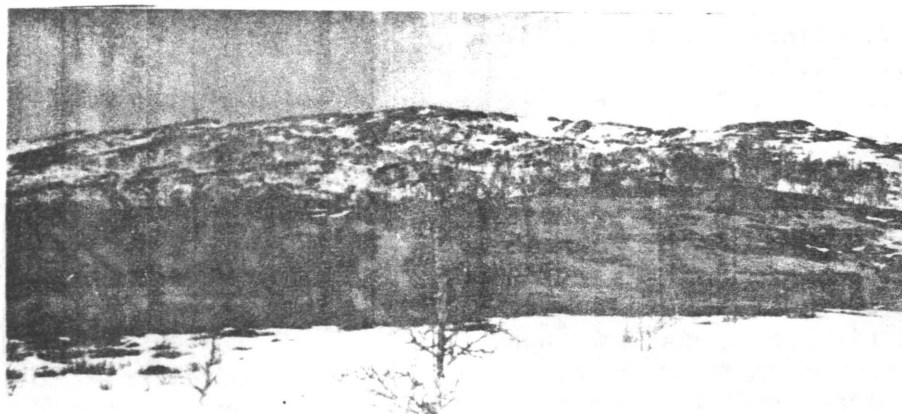
Objektet forsvant over skogen til høyre for vitnene.

KIKKERT: 7 x 50

Rune Hågensens rapport

Objektet befant seg over lysmasten på den andre siden av elven.

Ingulfs Rotans rapport

Objektet beveget seg i spiral ned på baksiden av toppen midt på bildet.

Hytta er ikke den herr Rotan befant seg i.

Aud Rønnings rapport, Haltdalen

STED Hytte ved Øyongen
(Vannet bak Finnså-
høgda, Hessdalen.)
DATO 16.3.82
TID Ca. kl 19.30
VITNE ... Ingulf Rotan, Ålen

OBSERVASJON:

Blank gjenstand som senket seg ned gjennom et hull i skydekket. Den beveget seg først nedover i en spiralbevegelse. Flatet ut etter hvert, men beholdt spiralbevegelsen hele tiden. Forsvant bak "Skarven", et fjellparti mellom Øyongen og Hessdalen.

STED Gildset gård, Haltdalen
DATO 23.3.82
TID Kl 22.40
VITNE ... Aud Rønning (32)

OBSERVASJON:

Fru Rønning er på vei hjem etter en tur til Oppdal. Da hun befinner seg ca. 200 meter fra brua ved Gildset får hun se noe som hun beskriver som en "halv elipse" med en svakt rødlig, lysende krans over og under periferien av objektet. Hun kan ikke si med sikkerhet hvor den kom fra, men mener at den kom inn fra hennes høyre side av vegen. Idet den kommer inn over kjørebanen vender den plutselig på seg og blir helt rund, stråler kraftig og blir blendende orange-gul. Lyset kommer nå direkte mot bilen, i en høyde av ca. 3-4 meter over bakken. 10-15 meter foran bilen setter objektet kursen rett til værs og forsvinner. I det samme dør bilmotoren ut, ladelampen kommer på. Motoren tenner igjen et øyeblikk senere, men hun må skifte gear, da bilen har mistet fart. Idet objektet forsvant over biltaket håpet hun at det ville dukke opp bak bilen, men hun kunne ikke se noe mer til det. Hele observasjonen varte bare noen få sekunder, slik at det var vanskelig å huske detaljer.

Vitnet anslår størrelsen på objektet til å være omtrent som bilen, en Saab 99. Vitnet understreker at det var et markant skille mellom selve objektet ("kjernen") og "koronaen".

STED Grønåshøgda, Hessdalen
DATO 23.3.82
TID Kl 20.30 - 35.
VITNE ... Artur Gjersvold (51)

OBSERVASJON:

To paralelle lys, et stort, det andre noe mindre. Sto først stille, deretter flyttet det seg ca. 500 - 1000 meter mot syd - stoppet opp og sto stille i 10-15 minutter før det forsvant.

STED Hessdalen
DATO 25.3.82
TID Kl 21.15, 21.30 og 22.15, 30
VITNER .. Per- og Inga Moen, Bjarne-
og Lars Lillevold, samt
Artur Gjersvold.

OBSERVASJONER:

Kl 21.15: Et objekt står stille sør for fjellet Røsta. Det har fasong som en lampekuppel, av den typen som blir skrudd utenpå lyspærene - muligens noe høyere (ovalt). Lyset er blankt/matt.

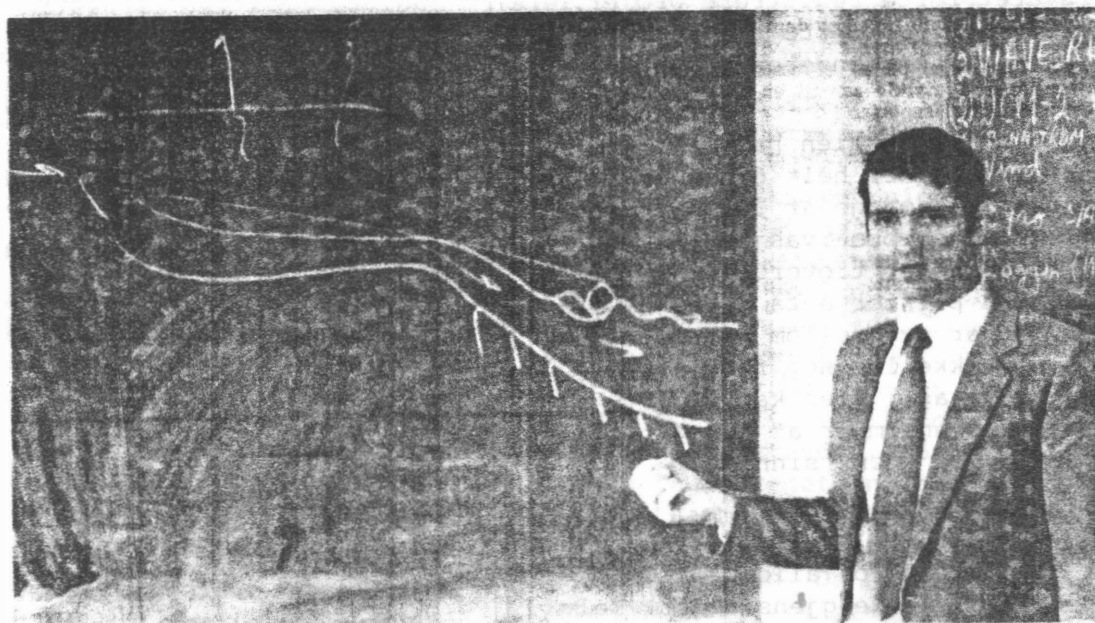
Per Moen forteller: "Min tante står ved siden av meg, men kan ikke se objektet. Jeg tar kikkerten (12x40) og vil forsøke å forklare henne hvor lyset er. Da jeg på nytt setter kikkerten for øynene kan jeg ikke finne det igjen. Jeg så ikke hvor det ble av."

Kl 21.30: (Bjarne og Lars Lillevold) Lys står stille over åskammen "Odden", rett over dalen for Vårhus. Lyset begynner plutselig å pulsere, og setter opp stor hastighet. Det flytter seg ca 500-1000 meter mot sør, og stopper så på nytt. Helt plutselig dukker det opp tre lys til, uten at man kunne si hvor de kom fra.

Kl 22.15: Per Moen forteller: "Etter at lyskuppelen forsvant har jeg tatt bilen og kjørt ca. 1 - 1,5 km sørover, til Jenshagen. Artur Gjersvold og jeg får se tre gjenstander som kommer glidende i formasjon. De stopper opp. Samtidig kommer et fjerde lys opp fra bakken og plasserer seg under det lyset som befinner seg lengst mot sør. Lysene flytter seg et stykke, for så å stoppe opp igjen. Like etter hører vi flydur. Jeg står og ser på lysene i kikkerten. Ingen forandring. 5-6 min-

utter senere hører vi atter flydur. Jeg prøver å lokalisere flyet, og får se at det kommer fra en nord-vestlig retning. Jeg flytter kikkerten tilbake til de fire lysende objektene, men nå er de borte. Jeg aner ikke hvor de tok veien.."

Kaptein Arne Nyland (til høyre) og løytnant Peter Reymert fra Værnes flystasjon. De lå i telt i Hessdalen for å forsøke å få tatt en kikk på de uidentifiserte objektene.

— Når kald luft, fallvind, kommer ned fra fjellet og møter varmere luft i dalen, oppstår det et skille, som under spesielle forhold gir speilbilder, sier Thomas McClimans, som her tegner opp hvordan det skjer.

FORSVARET OG OBSERVASJONENE I HESSDALEN

HESSDALEN (VG) - Rørosvidda invaderes av skuelystne, bitt av UFO-basillen. Automatiske kameraer, måleinstrumenter for elektriske spenninger og radioaktivitet blir plassert rundt om for å løse gåten på nattehimmelen.

Natt til tirsdag (23/3) var UFO-jegere reist i bil helt fra Oslo for å studere nattehimmelen. Også Luftforsvaret har kastet sine styrker inn i jakten. En første forsvarslinje er satt opp i Hessdalen to mil vest for Røros, der lysende gjenstander er sett regelmessig siden før jul.

- Vi så ingen UFO'er. Derimot så vi et 30-talls stjerneskudd og satellitter, samt 6-7 fly. Og ikke minst så vi en horde UFO-jegere rundt om i terrenget, rapporterer kaptein Arne Nyland og løytnant Peter Reymert fra Værnes flystasjon.

FØRSTE GANG

Forsvarets utsendte var utkommandert fra høyeste hold i Luftforsvaret for å registrere UFO'er. Såvidt vites er dette første gang Forsvaret utkommanderer mannskaper på UFO-jakt.

- Folk i Hessdalen har sett lysende gjenstander helt siden 1944. Men det gikk mange år før de torde å fortelle om observasjonene. Men beretningene er troverdige og vi i Forsvaret plikter å ta dette alvorlig. Det er mye mellom himmel og jord som ikke lar seg forklare ved første øyekast, sier kaptein Nyland, som innrømmer at han går til oppgaven med åpent sinn.

FORKLARING

I Hessdalen tror alle på uidentifiserbare lysende gjenstander. Selv lensmannen er enig: - Jeg har sett fenomenene ved selvsyn. Jeg har ikke funnet noen rimelig forklaring, sier lensmann Martin Holden til VG.

Generalmajor Eyvind Schibbye, luftkommandør for Sør-Norge, har personlig gitt ordre til at et par av kongerikets offiserer kastes inn i UFO-jakt.

-Vi har fått troverdige rapporter om gjenstander folk ikke finner noen forklaring på. Dette bør vi ta alvorlig, sier generalmajoren. Luftkommandøren tror overhodet ikke selv på UFO'er.

-Det finnes naturlige forklaringer bak det folk ser på nattehimmelen. Men av og til kan det være vanskelig å finne fram til den rette årsaken, sier generalmajor Schibbye, som selv har deltatt på UFO-jakt.

-Ved et tilfelle i Østfold ble Luftforsvaret involvert ved at en mann ble sett dalende ned i fallskjerm uten at noe fly var observert. Vitnene var helt troverdige ! Undersøkelser viste at det var noen ungdommer som hadde skutt opp en dukke.

OGSÅ SPOR

-Det finnes flere slike eksempler, sier generalmajor Eyvind Schibbye, som viser til at fenomenene i Hessdalen kan være atmosfæriske reflekser, kulelyn eller andre meteorologiske fenomener.

(VG 24.3.82.)

Se kommentarer på neste side ...

Red.

Hemmelig arkiv?

"FORSVARET TAR UFO'ENE ALVORLIG - LEKTE "BLINDEBUKK" MED NORSKE JAGERFLYGERE"

Slik lyder en av overskriftene i ukebladet VI MENN's nye serie om UFO, som startet i nummer 14 - 1982.

Norske myndigheter tar UFO-observasjonene alvorlig. Luftforsvarets hemmelige arkiv skjuler mange uforklarlige hendelser: Jagerfly har skiftet farge, og de uidentifiserte gjenstandene har lekt blindebukk med radaroperatører og flygere.

I denne serien, hvor bl.a. NIVFO har levert en del av materialet, har Vi Menn intervjuet major Per Gavin, den gang fenrik ved Forsvarets radarstasjon på Hernes i Bodø. Han forteller blant annet:

"Fra 1958 til 1965 gjorde vi minst 150 observasjoner både på Hernes og Luftforsvarets stasjon i Reitan. Et par ganger i måneden kunne vi registrere disse fenomenene på radaren. Plutselig var de der med samme fart som et jagerfly, i neste øyeblikk sto de stille, for så å forflytte seg med en hastighet som grenset til det vanvittige. Første gang fikk jeg inn bare et ekko. Senere opplevde vi opp til fire, som opptrådte uavhengig av hverandre. Da var forvirringen total. Til slutt måtte vi la være å sende opp jagerfly når fenomenene oppsto. Det ble for kostbart."

Gavin forteller videre:

"Hvis jeg som ung fenrik hadde begynt å hoste om UFO, ville jeg vel fått en pille og bli hjemsendt."

Opplysningene hans kan i dag bekreftes av flere høytstående offiserer i Luftforsvaret, heter det i artikkelen. Og videre: (sitat)

-Alle observasjonene fra Hernes og Reitan ble nemlig nedskrevet og rapportert. I dag er rapportene gradert som hemmeligstemplett materiale i Forsvarets overkommando på Huseby. Tidligere lå de i lokalene til Flyvåpenets over-

kommando i Myntgaten i Oslo. Gavin siteres igjen:

"Men vi fikk aldri igjen noen forklaringer eller kommentarer til UFO-rapportene. På den tiden fantes det heller ikke noe UFO-arkiv. I dag ville alt blitt registrert på data, fulgt opp, undersøkt og sammenlignet med lignende observasjoner."

På spørsmål om det aldri kom noen forslag til forklaring på fenomenene, svarer Gavin at noen forsøkte å antyde solflekker. Men hvorfor opphørte de da senere, spør han. Solen er den samme. Han avviser videre radarfeil, da settene ble kontrollert og funnet i orden. Han sier videre at meteorologiske fenomener heller ikke kommer på tale, da disse kunne oppleves under alle slags værforhold. Gavin uttaler at å fornekte et ekko på radarskjermen ville være blank løgn. Og så forteller han om den merkeligste av opplevelsene sine fra Hernes i slutten av 50-årene. De fikk et ekko på radarskjermen og sendte opp fly for å undersøke. På vei ned igjen oppdaget den ene flygeren en stor, rød "ball" rett over Glomfjord. Den fløy mot vindretningen (kuling) i en høyde av ca. 7000 fot. Flygeren kunne ikke identifisere gjenstanden. Kort fortalt fløy han Thunder-jet'en inn i den røde ballen. I samme øyeblikk han kom i berøring med den forsvant den, og ble også borte fra radaren. Da han landet var hele flyet, bortsett fra plexiglasset, farget rødt. Maskinen ble demontert og platene sendt til de mest kjente universiteter og forskningsinstitusjoner verden over. Men ingen klarte å identifisere stoffet.

Dette ifølge major Per Gavin.

«UFO-TØV»

En av NIVFO's viktigste oppgaver er å forsøke å bidra til å "skille klinten fra hveten", eller "signalet fra støyen" i det meget brogete UFO-materialet. Dette er ingen enkel oppgave, bl.a. fordi mye av rapport-materialet mangler sikre data. Dette gjør naturligvis at også informasjons-arbeidet blir tilsvarende komplisert.

Dessuten vet vi at UFO-spørsmålet er sterkt belastet med irrasjonelle innslag av pseudovitenskap, sekterisme, profittjagende litteratur etc., samt en del svindel. UFO-problemet synes å ligge meget lagelig til for såvel spekulanter som for mysteriehungrende masser med behov for noe overnaturlig å tro på.

Men trolig er bare et fåtall oppmerksom på i hvilken utstrekning disse forhold nå florerer rundt om i verden.

Vi vil derfor etter hvert forsøke å få plass til en del eksempler på hva kvasireligiøse grupper og sekter bedriver med utgangspunkt i UFO-fenomenet. En liten smakebit finnes i dette nummer på side 27.

At mange har behov for mirakler og overnaturlige tilfluktssteder er ikke noe nytt. Man bør derfor heller ikke undres altfor mye over at slike "tilbud" får stor oppslutning. Derimot må man bli slått av en viss forbauselse når man legger merke til den godtroenhet som enkelte legger for dagen, og som klart avslører bakenforliggende ønsker og behov, slike som gjerne blir rasjonaliserte i form av "seriøse" engasjementer på disse felter. Man skyr ordet "romskip" som om det var giftig, men er fullt forberedt på at de skal lande når som helst.

Man pakker sine uttalelser inn i vatt for ikke å risikere noe, og "tror så visst ingenting." De sekteristiske gruppene toner tross alt flagg og legger ikke skjul på hva de står for.

Naturligvis må enhver ha lov til å ha sin tro, men å drive manipulerende virksomhet for å få flest mulig tilhengere er enn en privatsak.

Som et lite apropos til disse betraktningene tar vi med en aprilspøk.

Arbeider-Avisa i Trondheim fikk i år inspirasjon til sin aprilspøk gjennom observasjonene i Hessdalen. På et helsides oppslag kunne man lese at en farkost fra en annen planet hadde landet i Hessdalen .. Avisens fotograf hadde tatt bilder av både romskipet og "piloten", som kom ut av den kuleformede farkosten for å late vannet .. Det het også at den amerikanske romfergen nå skulle settes inn i jakten. Og Erik Tanberg hadde uttalt seg i denne forbindelse. Hvem kunne på 1. april være i tvil om at dette var avisens aprilspøk ? Dagen etter fortalte avisen at romskipet var en lyspære med påmalte "koøyne". Piloten var en utkledd femåring . Den 6. april kom følgende leserinnlegg :

"UFO-TØV"

"-UFO-NORGE gikk fem på", ja det står det virkelig svart på hvitt i Arbeider-Avisa for 2. april. Man gyser lett når man leser dette og om UFO-eksperten som gikk "fem på." Finnes det virkelig så dumme mennesker ? Man får mindre enn liten tro på UFO'ene etter slike uttalelser. Det var 1. april og man måtte være forberedt på en avisspøk. Ved første syn på artikkelen sto det klart for meg hva dette var, - en tolv års unge ville ha forstått det. Men UFO-mannen forsto det ikke, han tok av fra byen og ville til Hessdalen. Har man noen sinne hørt noe så dumt ? Heretter vil jeg ta med flere klyper salt det jeg hører/leser om UFO'er. De er med dette fullstendig kompromittert.

Undertegnet I. Svinsaas. (forfatter).

* * *

Men hvordan kunne avisen vite noe om denne uhørte fadesen ? Jo, - og dette er ingen aprilspøk -"ufo-eksperten" hadde selv ringt inn og fortalt at han var blitt lurt ...

Forfatter Svinsaas er nok ikke alene om å se "UFO'ene" som kompromittert i dette tilfellet. Sekteristenes og entusiastenes krumspring er iøynefallende og folk flest ser gjerne UFO-spørsmålet som en velling av høyst tvilsomme ingredienser. Derfor er det så viktig å skille signalet fra støyen.

Hypoteser om UFO'ene i Hessdalen...

Visse "teorier", eller forslag til forklaring på fenomenene i Hessdalen, har vært framsatt i avisene. Alle er gamle og velkjente. Men ikke minst karakteristisk er det at man kommer med ideer og hypoteser uten å ha kvantitative forestillinger i tankene, og uten å kjenne til detaljer i observasjonsrapportene.

En av disse hypotesene har dog den fordel at den i hvert fall ikke er direkte absurd:

- UFO'ene i Hessdalen er høyst sannsynlig et naturfenomen. Ja, noe så enkelt som en lysrefleks. Lys fra solen eller månen som speiler seg i luftskillet mellom kulde og varme, der det oppstår et fata morgana. Dette hevder forsker Thomas McClimans ved Vassdrags og Havnelaboratoriet i Trondheim i et intervju med Adresseavisen den 16.3.

Han demonstrerer prinsippet for fenomenet ved å lage UFO'er i massevis i en glasskål med vann. Prinsippet er nok velkjent for de fleste: Han fyller halvdelen av en glassbeholder med salt vann, den andre halvdelen med ferskvann. Som følge av større egenvekt blir det salte vannet naturligvis liggende nederst og ferskvannet øverst med et klart skille. Utenfor beholderen, på ca. 20 centimeters avstand, tente han en liten lyspære, som lyste gjennom en slidesholder. Så pisket han lett i vannet, med det resultat at lysreflekser oppsto i skillet mellom salt- og ferskt vann.

- Jeg vil ikke påstå med 100% sikkerhet at jeg har løsningen på UFO-observasjonene i Hessdalen, men jeg tror forklaringen er denne, sier han til avisen. - Kald luft siger ned i dalen (fallvind) og møter varmere luft der. I dette skillet oppstår en speilflate, hvor lys fra sol og måne eller andre lyskilder blir reflektert. Dette er et velkjent fenomen, som blant meteorologene benevnes "refleksjon i inversjonslag". Slike fenomener kan opptre på ulik måte. De kan ses som fata morgana, luftspeilinger i ørkenstrøk, som hildringer, men noe som

alle har sett er når luften dirrer over asfalten en varm sommerdag og speiler en regnvåt overflate enda veien er tørr. Fenomenet opptrer også i høyere lag av atmosfæren, noe som bl.a. kan føre til man plutselig tar inn fjernsynssendinger som det under normale forhold ikke er muligheter for å se. Luftens speilbilde gjør dette mulig.

- Jeg har selv ikke vært i Hessdalen, men en kamerat av meg som er bergingeiør har vært der og til og med sett fenomenet. Også haner av samme oppfatning som jeg, at UFO'ene er en lysrefleks. Såvidt jeg forstår er de fleste observasjonene gjort ved solnedgang, og senere på kvelden i månelys. Dette bare bekrefter min teori, sier han. McClimans ser heller ikke bort fra at reflekser fra billys eller andre lyskilder med tilsvarende styrke er nok til å framkalle UFO'er. Hansier videre at dersom fjernsynet akter å lage et program om UFO'ene i Hessdalen vil det være rimelig å undersøke hans teori nærmere. - Det er litt for lettvtint bare å si at "dette er UFO'er." På den annen side tør jeg ikke påberope meg å ha funnet forklaringen på alle UFO-observasjoner. Der er mange ulike av dem, sier McClimans, som tipper at UFO'ene i Hessdalen vil forsvinne snart fordi solens hellingsvinkel blir mindre gunstig for luftreflekser, ettersom den nå kommer høyere og høyere på himmelen.

(Kommentarer på neste side -)

Luftspeilinger, bisoler og forskjellige refleksjons- og refraksjons fenomener forbundet med iskrystaller, inversjoner, tåkelag og skyer har også tidligere fra tid til annen vært nevnt som forklaringer på UFO-fenomener. (Jmfr. dr. Menzel's bøker.) Problemet er dog at for å få dette til å stemme må en se bort fra vesentlige elementer i observasjonsrapportene, f.eks. høydevinkler etc.

Observasjoner og optisk teori svarer ganske bra når en vil vise at luftspeilingseffekter er begrenset til synslinjer som ikke avviker fra den horisontale linje med mer enn noen titalls bueminutter. Under visse ekstremt uvanlige temperaturforhold i atmosfæren kan det forekomme luftspeiling ved høydevinkler større enn en grad, men disse situasjonene er svært skjeldne. Likevel har "luftspeiling" vært brukt som forklaring på UFO-rapporter, når observatørens synslinje avviker fra den horisontale med så mye som 10 (ti) grader, eller endog mer. Dette synes helt urimelig.

Hvis det var slik at alle UFO'er ble rapportert vesentlig ved observatørens horisont, da måtte man i høy grad regne med muligheten for uvanlige brytningseffekter. Men som en hver seriøs forsker av fenomenet vil ha kjent til i mange år finnes det ingen bestemt korrelasjon her. Noen av de mest interessante UFO-fenomener er blitt iakttatt rett over observatørene, og på nært hold, noe som utelukker hypotesen om luftspeilinger.

INVERSJONER som dannes ved kjøling på grunn av utstråling, eller ved minking av temperaturen i atmosfæren, er forholdsvis vanlige atmosfæriske fenomener. I noen tilfelle har det forekommet ganske sterke inversjoner med markant temperaturforskjell, selv innenfor relativt små avstander. Det er slike inversjoner som er ansvarlige for noen av de mest påfallende luftspeilinger i ørkenområder. For å kunne oppleve en ruvende luftspeiling må observatørens øye være festet på de

atmosfæriske lag hvori temperaturen øker regelmessig med høyden, og luftspeilingsbildet må ligge i eller nær inversjonslaget. Inversjonslagene er vesentlig horisontale, og verdien av de feilmarginer ved inversjonen som en i virkeligheten treffer på er slik at brytningsuregelmessigheter er begrenset til meget små avvikelser fra horisontalen. Alle disse punkter velkjente prinsipper for meteorologisk optikk.

Når det gjelder muligheten for refleksjoner har det ikke vært mulig å påvise noen lyskilder for slike, som kunne passe med de rapporterte observasjonene i Hessdalen. I noen av tilfellene er fenomenene dessuten sett i en vinkel skrått nedover fra observatøren. En lang rekke slike faktorer kunne trekkes fram, mange nok til at refleksjoner ikke er noen bekvem forklaring på storparten av observasjonene.

De lysende objektene beskrives i tilfelle etter tilfelle som litt "langstrakte egg", eller som tykke sigarer - litt flate på undersiden når de er sett på nært hold. De er rapportert sett i svært forskjellige høydevinkler og har beveget seg gjennom store azimuth-områder, på tvers av observatørens synsfelt.

* * *

Imidlertid finnes det også andre former for atmosfæriske fenomener, og av forsikrighetshensyn kan vi ikke utelukke en evt. KOMBINASJON av fenomener i Hessdalen.

Vi har diskutert saken med McClimans, og vil benytte anledningen til å understreke at da han lot seg intervju av Adresseavisen kjente han ikke fenomenrapportene fra Hessdalen på annen måte enn slik han fikk seg de forelagt av vedkommende journalist.

Vi arbeider fremdeles med å innhente forskjellige typer av data, som f.eks. inversjonsforhold etc., slik at disse kan sammenholdes med de foreliggende rapportene.

Hittil er fenomenene uidentifiserte.

Inversjon

(LAT. INVERSIO, TIL INVERTERE, SNU OM)

Meteorologisk: Betegner at en størrelses endring med høyden har motsatt fortegn av det normale. Inversjon brukes også om det lag av atmosfæren hvor denne avvikelsen finnes (inversjonslag).

Betegnelsen brukes nesten utelukkende om en temperaturstigning med høyden, mens temperaturfall er det normale. Inversjoner dannes ofte i høytrykks-områder der det er nedadgående strømmer med adiabatisk oppvarming i høyden. Videre nær bakken når denne avkjøles ved stråling (strålingsinversjon). Oppstår også ved at luft strømmer mot kaldere underlag og er alminnelig ved fronter der kald luft ligger under varmere. Den bremser vertikalsirkulasjonen slik at det i luftlaget under blir tåke eller lave tåkeskyer. Over by- og industriområder samles det opp forurensninger som kan gi smog.

INVERSJONSTEMPERATUR

Den temperatur hvor en gitt gassart ikke nedkjøles eller oppvarmes ved trotting (se nedenfor). Er gasstemperaturen høyere enn inversjonstemperaturen, oppvarmes den ved trottingen, er temperaturen lavere enn inversjonstemperaturen, avkjøles gassen. (Se Joule-Thomson-effekt.)

JOULE-THOMSON-EFFEKT:

Temperaturforandring i en gass som følge av at den langsomt strømmer gjennom en porøs plugg, et kapillarrør, en ventil el.l., til et sted med lavere trykk. Oppdaget av J.P. Joule og W. Thomson (Lord Kelvin) i 1853. Avtar temperaturen kalles effekten positiv; i motsatt fall negativ. Ved vanlig temperatur vil effekten ytre seg som avkjøling, unntatt for helium, hydrogen og neon. Ved meget lav temperatur blir også disse avkjølt. Effekten utnyttet teknisk, bl.a. ved fremstilling av flytende luft.

TROTLE-VENTIL (engelsk: Throttle valve)

Også kalt strupe- eller reduser-ventil.

Brukes i industrielle prosesser for reduksjon av f.eks. damp- eller gasstrykk. Som regel automatisk regulert for oppnåelse av konstant trykk etter trottle-ventilen.

Til høyre et av de fotografiene journalist Arne Wisth tok av et UFO i Hessdalen.

Vi kommer tilbake til disse bildene i neste nummer.

Videre er alle tilgjengelige meteorologiske data innhentet og vi kommer med en konklusjon om observasjonene i Hessdalen så snart materialet er vurdert.

"LYS FRA RUTEFLY KAN VÆRE UFO I HESSDALEN"

"Jeg er overbevist om at noen av UFO-fenomenene som er blitt sett i Hessdalen kan forklares. En av mine teorier omkring dette er at det rett og slett er rutefly observatørene har sett."

Uttalelsen er slått opp i Arbeider-Avisa for 31. mars, og det er flykaptein Kjell Bjerkan i Braathens SAFE som har ytet sitt bidrag til løsning av gåten.

- Det faktum at man observerer lys til regelmessig tid, og at det oftest er i godt vær, underbygger påstanden om at det kan være lysene fra rutefly man har sett, sier Bjerkan. - I godt vær benytter vi visuell innflyging til Værnes når vi kommer sørfra, og da har vi en luftled som er omlag 18 km bred å holde oss etter. Når vi flyr etter radiofyr flyr vi en tanke vest for Hessdalen, men i godt vær er det altså ikke uvanlig å fly over området hvor UFO'ene er observert.

Bjerkan sier at de vanlige rutefly-ene fører flere forskjellige lystyper som kan gi spesielle effekter på bakken, når lysstrålene f.eks. har gått gjennom lettere skylag.

- En annen forklaring er at flere av flytypene som trafikkerer området har innebygde lyskastere, som ofte slås på under innflyging. Det er i den sammenheng viktig å merke seg at innflygingen til Værnes begynner allerede i Tolga-Hessdal-området. Det som skjer når disse lysene slås på, er at de skyves ut fra "hvile-stilling" inne i vingen og ut i normal stilling. En kan lett tenke seg virkningen av denne lyskjeglen sett fra bakken idet den slås på.

- Et av argumentene som brukes når det er snakk om disse UFO'ene, er at man ikke hører noen lyd. Jeg kan vanskelig tenke meg at man kan høre et fly over Hessdalen hvis det er litt vind, eller om det "suser i skogen". Flymotorene går nemlig på tomgang når vi foretar innflyging, sier Bjerkan.

- Jeg vil ikke utelukke noen forklaringer, sier han videre, men tror ikke på UFO før jeg får se det.

BJØRNEHISTORIE

- Jeg vil imidlertid understreke at disse teoriene ikke forklarer alt som har skjedd i den senere tid, men at det høyst sannsynlig forklarer noe. Vi har dessuten den artige bjørnehistorien fra Møre i friskt minne. Bjørnen viste seg å være en ungdom med den humoristiske sansen i orden.. Vi kan ikke utelate noen forklaringer på det som har skjedd i Hessdalen - heller ikke at det kan være noen humoristiske sjeler som vil spille publikum et puss. Hva med et radiodrevet leke-helikopter med lysutstyr ?

Flykapteinen lover avisen å slå på tråden dersom om det skulle dukke opp grønne menn i luftlaget over Hessdalen.

* * *

Vi har tatt med dette innslaget, da vi mener at det er interessant å merke seg hvor seiglivet vaneforestillingerne om UFO-relaterte observasjonsrapporter er hos mange mennesker. Eksemplet viser hvordan presumptivt intelligente og ansvarlige personer føler at de fritt kan se bort fra grunnleggende normer og prinsipper i saker som disse. Man trekker fram rent kvalitative eksempler på hva folk teoretisk kan komme til å feiltolke, men uten å ha kvantitative forestillinger i tankene. Selv ikke for en flykaptein spiller det noen rolle om det fantes fly eller ikke i området på observasjonstidspunktene. En titt på rutetabellen ville her ha vært vel så relevant som en lengre utredning om ruteflyenes lysekviperings. Dessuten har det som kjent vært både fly og innbyggere til stede i Hessdalen før dette inntraff.

Forøvrig ville det neppe ha gått upåaktet hen hverken hos Braathens SAFE eller andre steder, dersom ruteflyene hadde gitt seg til å fly fram og tilbake- opp og ned over Finnsåhøgda, fly langs dalbunnene - eller lande på nedlagte gårdsbruk..

Når det gjelder leke-helikoptere med lys, forekommer det mildest talt usannsynlig at noen - uansett humoristisk sans - skulle ha kommet i besiddelse av flygende innretninger på størrelse med rutefly, til dette formålet.

* * *

"DAGENS HJØRNE"

Adresseavisen, 26. februar

Det skal bli spennende å se om Harald Tusberg får noe utbytte av sin UFO-jakt i Rørostraktene. Han har fått et godt og troverdig tips om at det foregår mystiske ting i distriktet og han er - etter hva han selv sier - en hund etter godt stoff. I dette tilfelle må det vel være riktigere å si himmel - hund.

Intet skulle glede meg mer enn at Tusbergs UFO-team greier å fange inn noen av disse uforklarlige fenomenene, som svever omkring i himmelrommet og i temmelig mange menneskers bevissthet. Serdeles interessant ville det være om man til og med kunne presentere en nærkontakt av tredje grad, - kontakt med mennesket på et av disse flyktige fartøyene.

Jeg garanterer kjempesuksess hvis vi en lørdag i nær fremtid får oppleve Harald Tusberg i blid og uformell samtale med en slik person, om man kan bruke en slik betegnelse. Sprogvanskeligheter behøver man ikke regne med, underholdningssjefen har et meget talende ansikt. Det skulle ikke forundre meg om han greier å lure av den uvanlige gjest en låt fra f.eks. den siste Melkevei-musical. Hvis vedkommende da kommer derfra. Det er nemlig mange som mener at UFO-ene kommer fra en annen

dimensjon. Hvis dette er riktig burde Tusberg benytte sin nærkontakt til å få gode råd med hensyn til norsk Grand Prix hvor det åpenbart er behov for en ny dimensjon.

Nu må jeg være enig med dem som mener at UFO-jakt hører mer hjemme i "Dagsrevyen" enn i underholdningsavdelingen. Det ville jo være litt av en nyhet om man kunne fange inn på skjermen en så å si levende UFO. Ekstra artig om det foregikk i Rørostraktene slik at NRK kunne bli oppmerksom på at det foregår interessante ting også utenfor Oslo. Man ville sikkert også greie å gjøre god bruk av nyheten. Jeg synes allerede jeg hører politiske reportere med dårlig skjult glede intervju seg frem til at det vil bli splittelse i samarbeidet mellom Høyre og støttepartiene som følge av UFO-saken. Og en viss reporter med redere som spesialitet, ville utvilsomt raskt kaste seg over de fremmede fartøyers skatteunndragelser og deres forhold til multinasjonale selskaper.

Men la oss ikke ta hverken gleder eller bekymringer på forskudd. Jeg venter i grunnen ikke altfor interessante resultater av UFO-teamets virksomhet. Ikke fordi det ikke har foregått og kanskje fortsatt foregår mystiske ting i Røros-traktene som i verden forøvrig, men fordi UFO-ene erfaringsmessig er lite PR-kåte. De liker åpenbart ikke å opptre på oppfordring, men dukker opp når man minst venter dem.

Tusbergs tiltak har imidlertid min fulle sympati og jeg ønsker ham lykke til. Om ikke denne gang så på en eventuell senere jakt. Det "viltet" han er ute etter er i høyeste grad verd både anstrengelser og latterliggjørelse. Og så er det i grunnen artig at det er morosjefen i NRK som tar UFO-problemet alvorlig.

ADRIAN

RAPPORTOVERSIKT

SELSØYVIK I RØDØY, NORDLAND,
3. mars 1982 - kl. 02.45.

VITNE: Skipseksksp. Magda Jensen
Hun var på vei ned til kaia for å ekspedere lokalbåten. Da får hun se en lysende runding komme opp bak noen hauger i øst. Farge og utseende minnet nærmest om månen men det hele utviklet seg rel. raskt og vokste til en stor runding, som hadde hel ytterkant hele tiden. Etter hvert som den vokste ble den mørkere, først i midten og så utover mot kantene til den forsvant. Total observasjonstid ca. 3-4 minutter.

Nordlandsposten, Bodø, 4.mars 1982.

KVINNHERAD, 5. mars 1982, kl. 23.07.

Lysende gjenstand på himmelen, av form som en tallerken, beveget seg langsomt over Fjelberg, Ranavik, og til slutt over Husnes. Hele tiden lavere enn Vikefjell. Hvitt lys, ingen hørbar lyd.

Kvinnheringen, Husnes, 8. mars 1982.

HØYLANDSBYGD, HORDALAND, 12. mars 1982

Noen ungdommer i 15-årsalderen var ute og syklet da de fikk se et kraftig, orange lys som kom mot dem. Det var så sterkt at lysene i lyktestolpene langs veien sluknet. De kom på igjen da lyset forsvant. Foreldrene til et av vitnene satt og så på "Detektimen" (TV) akkurat mens hendelsen inntraff. De opplevet da ved et par anledninger at bildet på skjermen forsvant og det ble bare "snø".

Sunnhordland, Stord, 19. mars 1982.

FØRDE I SUNNFJORD, 21. mars 1982 kl 22.-

Lysende objekt på himmelen, som til dels sto i ro og til dels rørte på seg, for det meste i sik-sak. Lyset var orange av farge, men av og til rødt i kanten. Ved en anledning så det ut til at objektet snudde og det ble da rødt. (Kan muligens ha sammenheng med militærøvelsen "Blue - Fjord".)

Firda, Førde i Sunnfjord, 23. mars 1982.

BRATTÅS, MØSVATN, TELEMARK
7. februar 1982, ca. kl. 11.30.

VITNE: Trygve Gøytil, Rjukan.
Han kjørte bil fra Rjukan til sin hytte på Våmartveit i Vinje. Ved Møsvatn mot Brattås så han en lysende kule, som sendte ut stråler i et slags kors- eller T-mønster. Det startet svakt. Så lyst det sterkere og sterkere, for så å slokne igjen. Det hele varte ca. 3 minutter. Gøytil hadde fotoapparat med, og fikk tatt tre bilder. Himmelen var helt klar, og temperaturen (målt ved Frøystul) minus 34 grc.

Telemark, Skien, 6- og 7.april 1982.

STRANDEFJORDEN, VALDRES

21. april, kl. 05.02.

VITNE: Frank Bing. Han var på vei i bil fra Bjørge til Vestre Slidre da han fikk se et lysende objekt over veståsen til Strandefjorden. Det lys-te like sterkt som Venus når den er på sitt beste, men var større. Han oppdaget først objektet gjennom sidevinduet like før han var ved Tunneltoppen. Ettersom turen gikk nordover hadde han objektet både i front- og sidevindu. Enkelte ganger så det ut til å stå stille, eller bevege seg meget langsomt, andre ganger skjøt det fart og da var farten bemerkelsesverdig stor. Objekt-et holdt hele tiden samme høyde.

Valdres, 23. april 1982.

Meldinger som lett kan føres tilbake til konvensjonelle fenomener er ikke tatt med i oversikten. R e d .

UFO-VRAK OG DØDE HUMANOIDER

SISTE ARTIKKEL

RADARSPESIALIST HEVDER Å HA SETT FILM OM UFO MED DØD
BESETNING VED FT. MONMOUTH, NEW JERSEY I 1953. FILMEN
VISTE AT UFO'ET HADDE STYRTET I NEW MEXICO I 1952 .

RAPPORTSTATUS: Førstehåndsopplysninger til Leonard H.
Stringfield, omtalt som Rapport nr. 5 i "Gjenfunn av
tredje Grad", og som første del av Sak nr. A-9 i
"UFO gjenfunn/Havari syndromet".

HENDELSEN:

Vitnet var stasjonert ved Ft. Monmouth, New Jersey i 1953, da han og en
utvalgt gruppe radarspesialister ble sammenkalt for å se en spesiell film
i basens kinosal.

Uten noen som helst orientering ble et 16 mm filmapparat satt i gang, og
filmen begynte å rulle over duken. Filmen viste først en masse flimring
og flekker som på vanlige kampfilmer. Plutselig, uten noe som helst for-
varsel - det være seg tittel eller musikk - fikk de se et ørkenområde do-
minert av et sølvfarget og tallerkenformet objekt. Gjenstanden var delvis
begravd under sanden og den hadde en kuppelformet seksjon på toppen. Ned-
erst var der en åpen luke eller dør.

Neste scene viste, etter hva vitnet husker, 10-15 personer fra militær-
personellet, alle iført arbeidsdrakter uten identitetsmerker. De storundt
det som så ut til å være et kampdyktig fartøy. Ved å sammenligne høyden
deres med UFO'et anslo vitnet det til å være ca. 5-6 meter i diameter. Den
åpne luken kunne være omtrent 80 cm bred og 100 cm høy. Hittil hadde vit-
net ingen anelse om hva hensikten var med å vise denne filmen. Stringfield
spurte ham om hva militærmannskapet gjorde. "De bare så på gjenstanden, "
svarte vitnet. (Se tegning)

Så viste filmen noe som tydet på å være tatt fra innsiden av UFO'et. Det
var et kontrollpanel med noen få enkle håndtak, og vitnet husker at han
reagerte på pastellfargene og plutselige glimt av hvitt lys - et tegn på
dårlig filming.

På nytt skiftet filmen scene. Nå viste den to bord, antakelig inne i et
telt med - til hans store forbauselse - døde kroppar på. To lå på det ene
bordet og en på det andre. Vitnet så at kroppene var små av vekst sammen-
lignet med menneskelige mål. Men det mest bemerkelsesverdige var hodene :
Alle så like ut og alle var store i forhold til kroppen. De hadde mongol-
oide trekk, med små neser, munnar og lukkede øyne. Vitnet husker ikke å
ha sett ører eller hår. Huden var læraktig og askegrå. Alle hadde tett-
sittende drakter i pastellfarger. Og her sluttet filmen. Mens alle andre
filmer som ble vist sluttet med "Signalkompaniet" eller navn på andre
kilder, sluttet denne filmen bare helt plutselig. Da lysene ble slått på

igjen, sa kommanderende offiser at de skulle "tenke på filmen". Og han tilføyde bestemt: "Fortell ikke dette til noen."

Vitnet sa i god tro at han ikke en gang fortalte sin kone om filmen. Til vitnets store overraskelse uttalte en av etterretningsoffiserene to uker etterpå: "Du må bare glemme hele filmen, det var bare en bløff."

Kort tid etter filmfremvisningen hørte han av to "top secret"-offiserer på basen at et UFO hadde havarert i New Mexico og blitt funnet med besetningen ombord. Dette inntraff i 1952. Vitnet kommenterte det heleslik: "Den fem minutter lange filmen var så visst ingen Walt Disney-produksjon. Den var antakelig tatt av en uerfaren kameramann, siden den var full av skrammer, hadde dårlige farger og tekstur."

SPESIALHEFTER FRA NIVFO

"AVTRYKKENE VED NAMSENFJORDEN",	11 sider inkl. fotos, A4-format	kr 15,-
"ISHULLENE PÅ SILSETVATNET" ,	7 sider " " , " "	
	pluss en politirapport	" 10,-
"NORSK NÆRKONTAKT AV 3. GRAD ?",	5 sider, A4-format	8,-
"OM ROMSKIPSTEORIEN"	9 " " " "	10,-
"POLITIBIL KNUST AV UFO"	48 " A5-format, mange bilder ..	30,-

(Den berømte Val Johnson-saken fra USA, utgitt på norsk av UFO-forlaget. Saken er et godt eksempel på hvor grundig et enkelt tilfelle kan undersøkes. Her er mange gode tips for UFO-etterforskere, og vi tilbyr her heftet til nedsatt pris. (Ordinær pris kr. 40,-.)

Alle priser inkluderer porto. Bestilles ved å sende det aktuelle beløp til NIVFO, Boks 2119, 7001 Trondheim. Postgirokonto: 3 46 95 74.

Vennligst angi hvilke hefter som ønskes.

OBERST I FLYVÅPENET STADFESTER AT OGSÅ HAN HAR SETT EN FILM OM UFO MED DØD BESETNING I 1956

RAPPORTSTATUS: Andrehåndsupplysninger til Leonard Stringfield, førstehåndsupplysninger til UFO-forsker Joan Jeffers. Omtalt som siste del av Sak nr. A-9 i "UFO gjenfunn/Havari syndromet"

HENDELSEN:

Vitnet var stasjonert ved Maine AF-radarstasjon (som nå egentlig er en luftbase underlagt marinen.) Han ble anmodet om å være tilstede ved kommandørens ukentlige "befaling". En uke, sannsynligvis i 1956, ble personalet der vist en film "filmet av USAF" -- ingen flere angivelser.

Filmen viste en sirkelformet, sølvfarget "tallerken" som lå på bakken. Innsiden var godt opplyst. Den hadde en lys farge og jevne, glatte vegger. Scenen skiftet til minst tre døde kropp, som lå på et bord.

Vesenene var korte, alle så like ut og de hadde ikke noen ytre ører - heller ikke hår på hodet. Fargen på huden var nærmest askegrå, og alle hadde de fire fingre, men tommelen var ikke synlig. Vitnet stadfestet at de ikke hadde denne fingeren. De hadde på seg drakter som var "blekgrå og gule."

Personalet ble ikke fortalt noe, hverken før-, under eller etter filmfremvisningen. Med hensyn til reaksjonen fra de som så filmen sier obersten at "de alle sannsynligvis lo av det hele og gikk." Filmen ble heller ikke diskutert blant noen på basen, da saker av denne art alltid ble betraktet som strengt militære, og måtte ikke diskuteres.

Vitnet ble spurt om hvorfor gruppen etter hans oppfatning hadde fått se filmen. Han svarte da at det var et UFO som hadde havarert og var blitt oppsporet. Det var alt man kunne få ut av vitnet.

V I T N E :

Tidligere oberst i US Air Force, hvor han tjenestegjorde fra tidlig i 40-årene til omtrent 1970. Han begynte på kadettprogrammet, og størstedelen

av sin militære karriere var hanpilot, men hadde flere tjenester opp igjennom årene. Han ønsker full anonymitet og derfor er ytterligere detaljer holdt tilbake. Men Joan Jeffers kjenner til dem.

HVOR OG NÅR FORTALT:

Saken ble offentliggjort i Dayton, Ohio den 29. juli 1978. Stringfields dokument ble kopiert og distribuert rundt til mange UFO-forskere, og på grunn av dette har det kommet respons fra andre vedrørende den hemmelige filmen. En samarbeidsvillig og velinformert UFO-forsker er fru Joan Jeffers fra Bradford, Pennsylvania. (Tidligere ansatt i Royal Navy og med høyere utdanning i sosialvitenskap.) Hun leste opp rapporten for vitnet T.E., og viste den til en venn av seg, en høytstående offiser, nå avtrådt. Hun fikk da hans tillatelse til å offentliggjøre et brev fra ham, datert 6. februar 1979, hvor han stadfester forannevnte hendelse.

KOMMENTARER.

Skjønt hendelsen er omkring 23 år gammel husker vitnet meget godt fra andre opplevelser og episoder fra den tiden. Han innehar nå en høyere stilling i et privat firma og er kjent som en ansvarsfull og pålitelig person. Med bare små avvik stemmer vitneutsagnene fra obersten og radarspesialisten helt overens. Filmfremvisningen ser ut til å ha vært begrenset til bestemte personer. Andre informasjonskilder innen det militære hevder også å ha sett en slik film. De to omtalte vitnene er kjent av Joan Jeffers.

YTTERLIGERE VITNESBYRD OM ET UFO-HAVARI I 1953.

DØDE HUMANOIDER SETT.

RAPPORTSTATUS: Andrehåndsupplysninger til Leonard Stringfield, førstehåndsrapport og informasjon til Richard Hall, MUFON. Omtalt som Rapport nr. 9 i "Gjenfunn av tredje Grad".

HENDELSEN

I 1953 havarerte en flygende tallerken nær et prøvefelt i New Mexico. Personell fra flyvåpenet skyndte seg straks til området og fant tallerkenen ubeskadiget og ubesatt med dørene åpne.

Etter at man hadde undersøkt rundt i området kam man over de døde legemene til fartøyets fire besetningsmedlemmer

Like etter ble disse folkene, sikkert på toppnivå, gitt den sanne UFO-historien av offisielle representanter fra flyvåpenet. Vitnet er inkludert i disse. De ble vist kroppene til de fire besetningsmedlemmene i farkosten, som beskrives å ha vært fra 90- til 120 cm høye, hårløse, men ellers menneskelige av utseende - humanoider. En obduksjon ble foretatt av en av ekspertene for å forsøke å fastslå dødsårsaken. Ingen dødsårsak ble funnet.

De ble vist tre forskjellige farkoster som alle var ovale, med en lengde på 7-8 meter og en bredde på 4 meter. De fikk også se interiøret, men der var ingen tegn på noen form for kontroll - spaker eller instrumenter. Ikke noe som kunne avsløre fremdriftsmekanismen.

Vitnet forteller videre til Richard Hall at siden den gang har flyvåpenet jobbet intenst med å forsøke å oppdage frem - driftssystemet, men uten å lykkes.

VITNE:

Tidligere adjutant til en general, både i Korea og Vietnamkrigen. Nå ansatt i Flyvåpenet som instruktør. Richard Hall skriver også: "Jeg kan bevitne gyldigheten av denne informasjonen, såvel som troverdigheten til personen jeg har fått den fra. Dette kan du fastslå som positive kjensgjerninger. På grunn av det faktum at han fremdeles er innblandet i flyvåpenet foretrekker han at hans identitet fremdeles holdes skjult. Han fortalte meg også at dette er topphemmelig informasjon som er strengt bevoktet for å unngå lekkasjer."

HVOR/NÅR FORTALT

I et brev datert den 8. april 1964 skriver Richard Hall til Leonard H Stringfield at han har fått forannevnte historie. Og i et brev datert den 23. desember 1977 skriver Richard Hall: "Fyren som ble omtalt i dette brevet er den ene som Todd Zechel oppsporet, og jeg ble med ham for å intervju mannen. Således møtte jeg ham ansikt til ansikt her i Washington." Han forteller videre at mannen var der i et kirkeoppdrag og at han ikke kunne forestille seg en mindre sannsynlig svindler. Vitnet tok UFO-saken helt seriøst. Han ville ikke snakke direkte om hva han hadde sett, men sammen med generalen så han beviset ved Langely AFB, Virginia.

KOMMENTARER

Dette er tydelig et ytterligere vitne til episoden nevnt i innledningen som Rapport nr. 9. Derfor må dette kanskje betraktes som samme episode.

VITNE

Kalt herr T.E. av Stringfield. Han innehar en høyere teknisk stilling i det sivile liv i dag. Han var 20 år gammel våren 1953 og var radarspesialist ved den hemmelige sikkerhetsklareringen.

KOMMENTARER

Vitnet hevder da han ble spurt om sin interesse for UFO'er at han hverken den gang eller nå var interessert, men han hadde alltid vært nysgjerrig når det gjaldt hensikten med filmen i relasjon til arbeidet hans som radarspesialist. Mange år senere møtte han en gammel bekjent som også hadde vært radarspesialist i Forsvaret. Til vitnets forbauselse fortalte vedkommende at han hadde sett

den samme filmen på en annen base under lignende hysj-hysj-omstendigheter.

Tar man i betraktning troverdigheten til Stringfields informasjonskilde mener Stringfield selv at kilden hans virkelig så filmen og beskriver saken så godt han kan. Når det gjelder selve hovedsaken, mener Stringfield at det havarerte fartøyet og de døde skapningene var b o n a f i d e . Det ville ha vært vanskelig selv for et stort Hollywood-studio å lage modeller av slike døde kroppar og få dem til å se helt ekte ut, bare for et slikt filmsurrogat. "Og i hvilken morbid hensikt?" avslutter Stringfield..

* * *

Etter Stringfields tale i Dayton den 29. juli 1978, da forannevnte hendelse ble offentliggjort, ble foredraget hans kopiert og sendt til nøkkelpersoner innen UFO-forskningen. Etter hvert nådde dette ut til en endeløs rekke mennesker. Et resultat av dette var at Stringfield kom i kontakt med fru Joan Jeffers fra Bradford, Pennsylvania, en kjent forsker. Hun kunne bekrefte at en høytstående offiser og nær venn av henne, også hadde sett den samme filmen.

* * *

I sin oppsummering skriver Stringfield bl.a. at dette materialet ikke representerer noe endelig bevis for at UFO'ene er av utenomjordisk herkomst. Men hvis man vil studere alle disse data og vitnesbyrd fra pålitelige kilder objektivt, må konklusjonen bli at den utenomjordiske hypotesen avgjort er styrket. Stringfield tror ikke at USA's myndigheter kjenner hensikten med de formodede besøk utenfra. Men han reiser spørsmålet om hvem disse fremmede kan være - om de kommer fra et solsystem hvor livet tross alt ikke er så svært forskjellig fra vårt eget. Og - om det kan være et manglenledd i vår fortid, f.eks skjult i våre arkeologiske underverker, som kunne avdekke et menneskelig slektskap mellom oss og dem. Han uttrykker håpet om at USA's president omsider vil fortelle verden sannheten om denne saken, den største i vår tid.

KILDER OG REFERANSER

Retrievals of the Third Kind
(A Case Study of Alleged UFOs and Occupants in Military Custody)

Basert på et dokument som Leonard H. Stringfield leverte ved THE MUFON SYMPOSIUM den 29. juli 1978.

Bl.a. bragt i tidsskriftet "Flying Saucer Review", Volume 25, No. 4 Juli/August 1979.

* * *

Leonard H. Stringfield:
"SITUATION RED - THE UFO SIEGE"
Fawcett Crest Books, New York 1977.

* * *

Charles Berlitz & William L. Moore:

"UFO'ET DER STYRTEDE NED"
Bogans forlag A/S, Danmark.
(Se omtale i dette nummer av NIVFO-bulletin.)

Originalens tittel:
"THE ROSWELL INCIDENT"(1980)

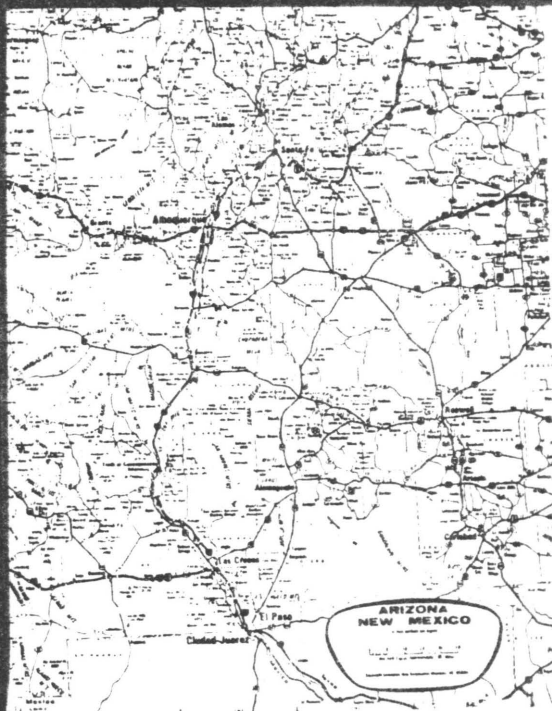
* * *

Vi er dermed omsider kommet til veis ende med Leonard Stringfields materiale.

Og dermed reiser spørsmålene seg:

Hvilken vekt skal man legge på et materiale som dette? Hvilken tiltro bør man ha til kildene, til måten opplysningene er skaffet til veie og presentert på? Eller til Stringfield selv?

Nettopp disse spørsmålene er svært aktuelle når det gjelder informasjon omkring UFO-problemet i sin alminnelighet, og det kan derfor være greit å ta utgangspunkt i dette omfattende materialet, for en videre behandling av disse spørsmål.

Kart over det sentrale New Mexico område der vises de lokaliteter der
 skjedde tilfallet
 Copyright © 1980 by Champion Map Corporation, Chula Vista,
 California. Alle rettigheter forbeholdes.

**Charles Berlitz &
 William L. Moore**

UFO'et der styrtede

Episoden ved Roswell, New Mexico

På dansk ved Ole Kragh

BOGAN

VI HAR VALGT Å INNLEDE VÅRE KOMMENTARER TIL STRINGFIELD'S
 BERETNINGER MED Å HENLEDE OPPMERKSOMHETEN PÅ DENNE BOKEN,
 SOM NYLIG ER UTKOMMET PÅ DANSK:

Charles Berlitz & William L. Moore :
 UFO'et der styrtede - Episoden ved
 Roswell, New Mexico. Boken tar for
 seg et enkelt tilfelle og behandler
 dette detaljert.

AV WILLY WEGNER

I juli 1947 kunne man i San Francisco Chronicle lese at en flygende
 tallerken skulle være landet nær Roswell i New Mexico. Det var opp-
 lysninger som stammet fra en uautorisert pressemelding, utsendt av
 Roswell-basens presseoffiser. Denne hendelsen har Charles Berlitz og
 William Moore samlet stoff om, og i "UFO'et der styrtede" smekker
 de et antall indisier på bordet og presenterer utsagn fra personer
 som har en mening og tro på saken.

Episoden ved Roswell begynte med at man på radiostasjonen KOAT, i
 Alberquerque den 7. juli 1947 ble oppringt av radioreporter Johnny
 McBoyle fra Roswell. Han ønsket en meddelelse sendt ut over fjern-
 skriveren, og som gikk ut på at en flygende tallerken hadde forulyk-
 kket nord for Roswell. Vraket ble beskrevet som en "sammenkrøllet
 oppvaskbalje." Videre fortalte han at det skulle ha vært små menn
 ombord, og at hæren nå var i ferd med å fjerne det hele. Senere har
 forfatterne kontaktet McBoyle for å få en førstehåndsberetning til
 sin bok, men han har uttalt bare: "Glem det... det har aldri funnet
 sted."

Dette er naturligvis en temmelig trist meddelelse å få, når man har planlagt en bestseller. Forfatterne lar seg da heller ikke gå på av denne avvisningen, der er nok av rykter å kjøre videre på.

* * *

Den før omtalte pressemeldingen var naturligvis guf for pressens folk. Nettopp i de dagene opplevde USA sin første egentlige bølge av UFO-observasjoner, så en ikke-jordisk forklaring var sensasjonsstoff, og full av muligheter. Imidlertid sendte myndighetene ut en melding om at det man hadde funnet var rester av en meteorologisk ballong.. Men nei, ufoister og sensasjonsjegere er ikke slik å løpe rundt hjørner med ! Det var da soleklart har man hevdet, at flyvåpenet sendte ut denne meldingen for å kaste et kamouflasjenett over sannheten og dysse saken ned.

I tidens løp har det versert en hel del science fiction-aktige eventyr om nedstyrtede romfartøyer og døde eller strandede romfolk. Allerede i den første boken om flygende tallerkener finner vi kim-en til disse beretningene. Det er i Frank Scullys bok "De flygende tallerkener", som kom ut i 1950. Der beretter Scully om hele tre nedstyrtninger; Roswell nevnes ikke, men det gjør Aztec i New Mexico, mange hundre kilometer fra Roswell. Berlitz og Moore hevder dog at Scully faktisk mener Roswell når han skriver Aztec ! Det kan forklares med at Scully, i sitt hastverk med å få boken på markedet, hadde glemt å sjekke detaljene. I sin tid ble Scullys meddelere til nedstyrtningshistorien avslørt og stemplet som svindlere. Men Berlitz og Moore prøver å vaske litt på Scullys blakkede rykte og unnskyldte at han festet lit til et par notoriske bondefangere. I forbindelse med Aztechennelsen beskriver Scully romvesene som miniatyrmennesker som ligner oss i et og alt bortsett fra klesdrakten; de var, skriver han, kledd etter moten fra 1890.

Ved en annen hendelse nær Socorro, pussig nok også i New Mexico, var de

døde romfolkene også små, iført sparkebukser og hadde hoder som var meget store i forhold til kroppen. Denne type av romvesener kan sidestilles med " de små grønne menn" fra 30- og 40-årenes science fiction, og det er de som har vist seg mest levedyktige i UFO-mytologien. Men tilbake til "UFO'et som styrtet ned".

Forfatterne har intervjuet fhv major Jesse Marcel. Han var i sin tid etterretningsoffiser på Roswell-basen. Han husker godt at man var ute for å hente noen vrakdeler , som hadde ligget spredt utover et areal på "mer enn en kilometers lengde og adskillige hundre meters bredde" nord for Roswell. Marcel visste ikke hva det var som hadde falt ned, men kunne beskrive det som små stumper på 10-12 cm. i kvadrat, og med noen underlige , ukjente tegn på. Denne opplysning står i skarp motsetning til McBoyles beretning om et regulært vrak, men forblir ukommentert av forfatterne. Det ukjente materialet man fant var staniolaktig, kunne bøyes men ikke rives i stykker, ikke brekkes og ikke antendes. I boken blir det gjort et stort nummer av hvor hemmelighetsfullt dette materialet var, men hvor viktig saken ble oppfattet den gangen kjennetegnes av Marcells uttalelse om at han prøvde å samle noen av de ukjente stumpene hjemme på kjøkkengulvet ! Underlig er det imidlertid at når nå forfatterne endelig har fått tak i et førstehåndsvitne, i k k e spør om de døde romfolkene, noe han burde kunne huske. Det får meg til å tro på McBoyles siste ord i denne saken: "Glem det.. det har aldri funnet sted," når det gjelder romskipsryktet.

Med utgangspunkt i forskjellige tvilsomme kilder fortelles det videre om undersøkelser foretatt på militære og vitenskapelige laboratorier, dels av smadrede og hele romfartøyer, dels av døde romfolk. Fra tredjehandsberetninger bringer

forfatterne videre at noen har sett ni døde romfolk. Likene blir, sier ryktene, oppbevart i tykkveggede dypfrysere av glass på Wright Patterson-basen i Ohio. I alt skulle man ligge inne med ikke mindre enn 30 lik. Dette benekter myndighetene selvfølgelig hvis man spør, og triumferende utbryter UFO'ister: "Se selv, de vil ikke fortelle sannheten", og påberoper seg den store sammensvergelse mot deres UFO-hobby.

Hvis man ikke kjenner noe særlig til UFO-istiske kretser i USA er man som leser ille stedt når det dreier seg om forfatternes kilder. Det henvises bl.a. til en herre ved navn Leonard H. Stringfield, som jeg vil vende tilbake til senere. Han har foretatt noen undersøkelser omkring Roswell-episoden og har særlig vært interessert i døde romfolk. Stringfield forteller at leger har undersøkt likene, men at de dessverre ikke ønsker deres navn omtalt. Deretter følger en fysisk beskrivelse av de fremmede vesener, strikket sammen av forskjellige vitneutsagn og rykter. Et særlig trekk er at de kun har fire fingre på hver hånd - tommeltotten mangler. Endelig slås det også fast at de er små, kun litt over en meter høye, og absolutt ikke er grønne. Det siste til ære for vittighets-tegnere og oppfinnsomme journalister. Pussig nok påpekes det også at de til forveksling ligner de små romvesener fra spillefilmen "Nærkontakt av tredje grad" !

Av andre som har hatt en finger med i spillet når det gjelder den aktuelle bok er Stanton T. Friedman. Han presenteres som kjernefysiker og forsker, og det lyder jo meget solid. Denne Friedman er forfatterens forskningskonsulent. Blant andre vitenskapsfolk i USA, med en fornuftig distanse til UFO-manien har man inntrykk av at han oppfattes som en litt latterlig person, som kaller seg selv "flygende tallerken-fysikeren". Friedman er en energisk talsmann for det ikke-jordiske aspekt, og arbeider ikke som kjernefysiker, men lever av å reise rundt og holde foredrag om flygende tallerkener.

Borderland Sciences Research Foundation er en annen kilde som nevnes. Bak navnet sjuler det seg en gruppe som be-

skjeftiger seg med UFO'er i relasjon til åndelige krefter og andre dimensjoner.

Endelig er det i "UFO'et som styrtet" benyttet materiale som er "filtrert" hos Gray Barker, som eier forlaget Saucerian Books i West Virginia. Barker er en av de få amerikanske UFO'ister med anarkistisk islett. Han besitter dessuten en respektløs humor og går ikke av veien for - innrømmer han selv - å pynte litt på historier som ikke ser ut til å være noe. Gray Barker er ikke noen selvhøytidelig hengerumpe, men skriver hva han har lyst til og hva han mener kan selge. Det kan være underholdende og festlig lesing, men absolutt ikke noen seriøs kilde å øse av, hvis man er tilhenger av fakta.

I forbindelse med et av vitneutsagnene skriver Berlitz og Moore : "Mens en slik beretning kan synes utrolig ved første betraktning, er den kanskje i virkeligheten helt korrekt, skjønt vi uheldigvis igjen er tvunget til å stole på rykter som vår beste kilde." (S. 91) Nettopp dette er humlen ved hele boken. De logiske konsekvenser forfatterne trekker fram kommer etter oppskriften: Rykte + rykte = bevis.

"UFO'et der styrtede" skal ikke ses isolert, for gjennom de siste fem - seks år har det vært skrevet og sagt mye om forulykkede romskip og døde romfolk. Hele dette aspekt av troen på flygende tallerkener fikk et opp-sving i kjølvannet av filmen "Nærkontakt av tredje grad".

En av de personer som har satt fart i disse historiene er en amerikansk UFO'ist ved navn Leonard Stringfield, en av UFOlogiens "old boys". Han er feltforsker for store velrenommerte UFO-organisasjoner i USA, såsom : Center for UFO Studies, Mutual UFO-Network og Ground Saucer Watch. Han har skrevet to bøker: "Inside saucer post, 3-0 blue" (1957) og "Situation Red: the UFO siege" (1977). I 1978 la han ved en UFO-kongress fram et papir med tittelen "Retrievals of the third kind": a case study of alleged UFO's and occupants in military custody," et meget kontroversielt inn-

legg. Hemmeligheten bak hans studium er at han heller ny vin på gamle fl-asker.

Normalt har de danske UFO-bladene ikke den helt store overlapping med hensyn til stoffvalg, men i dette tilfellet bringer alle tre bladene (UFO Aspekt, UFO Kontakt og UFO-Nyt) Stringfields historie. I den forand- skede utgave heter det "Fund- eller bjærgninger af tredie grad". Tilsyne- latende mener man i danske UFO-krets- er at dette er en "varm" sak, som bør ofres oppmerksomhet og spalteplass.

I UFO Aspekt skriver man at disse historiene kun bringes i sammendrag, og man spør "...hvor mye ligger det bak disse historiene, er det annet enn rykter?" (UFO Aspekt 1981, nr 3) Med denne vatterte kommentaren over- later man så til leserne å vurdere.

Et helt annet smell er det i UFO- Kontakts kommentarer. Her skriver Boye Pedersen at det ikke lenger synes å være tvil om disse hendelsenes ekt- het. Med stor tilfredshet noteres det også at historiene stemmer fint med Adamskis lære. (Adamski er utgiverens dvs. IGAPs store forbilde, en person som påsto å ha fløyet i flygende tal- lerkener, å ha deltatt i møter på Ven- us og Saturn osv.) Her får historiene altså det blå stempel. (UFO Kontakt 1981, nr. 5).

Mest interessant er det dog å se holdningen til SUFOI, som utgir UFO- NYT, og som har erklært seg selv som eksponent for den "seriøse UFO-forsk- ning". SUFOIs tidligere formann, nå redaksjonssekretær ved UFO-NYT, uttal- er: "Jeg vil ikke bli forbauset hvis vi om noen få år får vite at amerikan-erne - og også russerne for dens saks skyld - i adskillige år har hatt UFO- vrak (!) og døde UFO-nauter oppmaga- sinert i all hemmelighet..." (UFO-NYT 1981, nr. 3) Som i UFO Aspekt tar man heller ikke i UFO-NYT stilling til historiene om nedstyrtede romskip og lik av små romfolk. Nei, man overlater til leserne å trekke sin egen konklus- sjon.

Hos IGAP bekjenner man tross alt kulør, og det kan man i det minste for- holde seg til. Men den bløte holdning hos SUFOI og FUFOS, hvor man går på listesko (av hensyn til abonnentene ?)

gir man på den måten næring til at UFO-myter kan leve videre i beste velgående, svevende fritt i det store rom mellom fantasi og kjens- gjerninger. Endelig gir det også mulighet for at man, på "vitenskap- elig" vis, senere kan avvise det hele "etter nærmere undersøkelse".

Mange UFO'ister er paranoide og ser, når deres trosgrunnlag bringes i tvil, det hele som et stort komp- lott, en sammensvergelse som søker å holde sannheten skjult for dem selv og alle oss andre. Erklærer man seg kritisk, eller sier imot, blir man automatisk stemplet som agent for de mørke makter, CIA, Vatikanet, multinasjonale oljeselskaper eller hvem som nå ellers er tidens "stygge ulv".

Med denne anmeldelse vil jeg uten tvil enter bli utnevnt som agent, eller også møte en "akk herre Gud, han vet intet om UFO-saken"-holdn- ing. I denne forbindelse kunne jeg føle meg fristet, siden jeg likevel blir lyst i band, til å avsløre noen danske UFO-isters hykleriske adferd og bevisstløse prostitusjon. Men denne godbiten vil jeg gjemme til en senere anledning.

Jeg tar gjerne stilling til de forannavnte historier. Jeg vil simp- elthen se likene på bordet og per- sonlig rette et spark mot de formod- ede romfartøyer - og enda være skep- tisk.

WiWe

KILDE: SKEPTICA 2/82

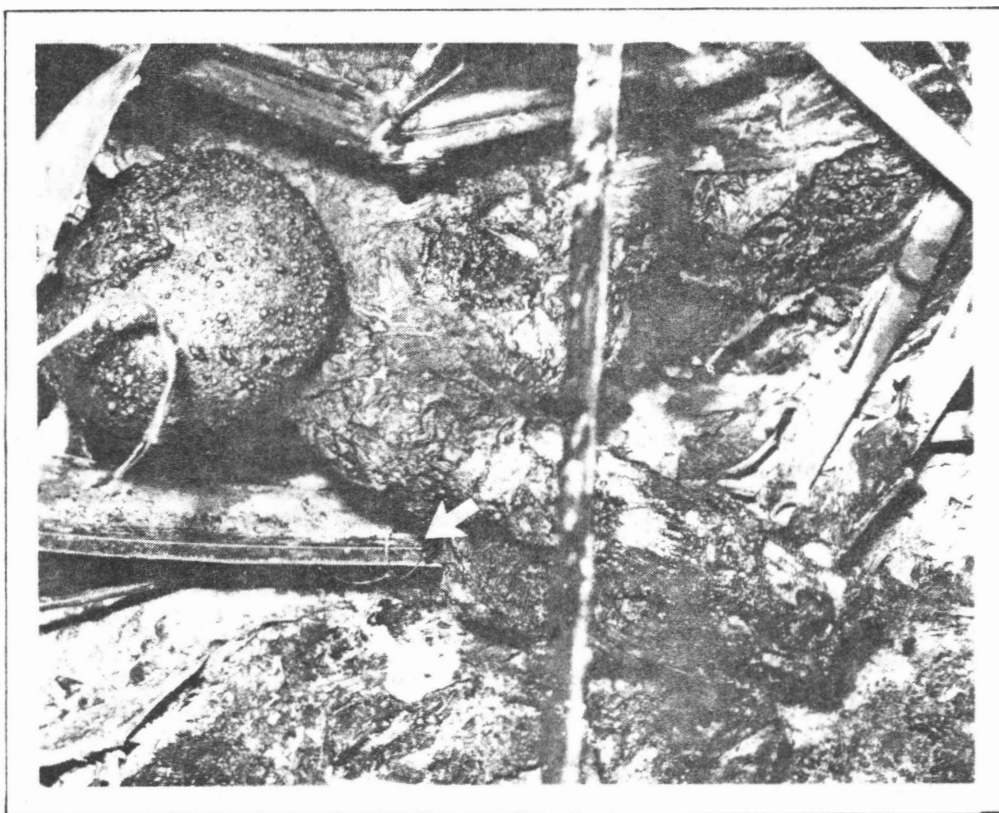
Willy Wegner vil være kjent for de fleste som har beskjeftiget seg med UFO-spørsmål en tid. Han har i en år- rekke vært en av de største kapasit- eter på området i Danmark, og vel også i Norden, når det gjelder infor- masjon omkring UFO-spørsmålet.

Willy Wegner er bl.a. kjent som inne- haver av tidligere Dansk UFO Center (DUFCC), medarbeider i FUFOS, utgiver av UFORALIA (et tidsskrift for UFO- litteratur), en rekke spesialhefter og tildels bøker. Han er nå ansvar- lig redaktør for bladet SKEPTICA, et kritisk forum for off-beat litteratur og pseudovitenskap.

FORSIDEBILDET TIL NIVFO-BULLETTIN NUMMER 2/1981

Leserne vil nok straks kjenne igjen nedenstående bilde, som vi benyttet som illustrasjon på omslagssiden av NIVFO-bulletin nr. 2, 1981. Vi valgte

å vente med ytterligere kommentarer til bildet, inntil serien om Stringfields materiale var bragt i sin helhet, hvilket den nå er.

Fotoet påstås å vise en død rommann i vraket av et romskip. Bildet skulle stamme fra et styrt nær Laredo, Texas, i 1948. Den hvite pilen viser restene av et par briller ! Det kan bety to ting: a) Romfolk bruker også briller, eller b) bildet er et falsum. Fanatikere vil uten tvil benytte det første argumentet, og tilføye: "Det var i virkeligheten romfolk som fant opp brillene !"

Som også Riksorganisationen UFO-Sverige forlengst har påpekt er det snarere tale om et ordinært flystyrt. Det blærete hodet er en forkullet flygerhjelme, og de famøse brillene er en kjent type solbriller, som brukes av US Air Force. Ifølge UFO-Sverige har man

fått dette bekreftet fra kontakter i USA. (Ref.: UFO-Sverige Aktuellt 3/81).

Dermed røk dette "beviset", og man står tilbake med ryktene alene.

Etter disse foreløbige kommentarene vil vi gi leserne tid til å studere og tenke igjennom det som her er uttalt om "UFO-vrak og døde humanoider". Gå gjerne tilbake på serien og forsøk å danne deg en oppfatning av den i relasjon til Wegners omtale.

Ytterligere opplysninger og vurderinger vil bli bragt i neste nummer. I mellomtiden hører vi gjerne fra leserne om saken. ●

KALIFORNISK SEKT PLANLEGGER ELEKTRONISK ANROP TIL GUD !

Robert St. Pierre venter å kunne gjøre en personlig henvendelse til vår Herre neste sommer. Og han regner med at Gud vil svare.

St. Pierre er leder av St. Peters Church (den har navn etter ham og ikke etter apostelen), Llano, California, ca. 85 miles nord-øst for Los Angeles. Han påstår å ha løst hemmeligheten med Paktens ark, et redskap kjent fra Bibelen, og som Gud snakket til Moses igjennom.

Nå er St. Pierre og hans menighet på 12 medlemmer i ferd med å rekonstruere arken på et jordstykke som kirken eier ved Llano. Dette gjør de ved hjelp av en revuloserende vitenskap som St. Pierre påstår han har kunnet lese seg til fra skriften. For å på hjelpe finansieringen av arken (\$ 100 000,-) har han utgitt en bok til 10 dollar og der skriver han om "beviser" for at Gud brukte vitenskap og elektronikk da han snakket med Moses. Disse "bevisene" skal være å finne i Exodus' bok.

Han tilføyer: "I over 3000 år har disse nedtegnelsene vært å finne i Bibelen, men ingen har forstått eller viet dem oppmerksomhet. De fleste har betraktet skriftene som fantasi, eller et mysterium, mende er ingen av delene. De er fakta."

Når konstruksjonen er ferdig neste år vil den ifølge St. Pierre bli i stand til å utvikle 10 millioner volt elektrisitet. Ifølge George Grondin, en computeringeniør som hjelper til med prosjektet uten å være medlem av kirken, har St. Pierre åpnet muligheten for eksistensen av et vindu til andre dimensjoner.

Kirken har allerede begynt å bygge et telt, likt tabernaklet som er omtalt i Bibelen. Dette blir ladet med statisk elektrisitet skapt av ørkenvindene som feier over det.

St. Pierre, som var tømmer før han grunnla sin kirke i 1977, viser sine lesere en tilsynelatende logisk for-

Ifølge sektens leder vil dette kunne lykkes i 1982, dersom deres vitenskap er riktig. Ja, det var d e t da...

klaring på bibelske dimensjoner og andre konstruksjonsanliggender. Han forklarer hvorfor Bibelen forlangte at blod fra dyr skulle skvettes på alteret, og hvorfor brenn-offer var nødvendige (for å "utvikle positivt ladet røk"..)

Hvorfor gjør kirken alt dette ?

"Vi ønsker å gjenopprette kommunikasjon med Gud," sier St. Pierre." Og vi regner med å kunne gjøre det så sant vår vitenskap er korrekt."

SUNDAY STAR, 25. oktober 1981.

"VÅR FORSVUNNE SATELLITT"

I NIVFO-bulletin nr. 2/81, side 24, bragte vi denne notisen fra bladet Examiner for 17.2.81.

Det har tatt sin tid å undersøke validiteten i opplysningene, men følgende er bragt på det rene:

Satellitten har virkelig forsvunnet. Dette er blitt bekreftet av RCA i USA, som eide den. De uttaler at satellitten forsvant sporløst, og at man ikke hadde noen forklaring på hva som hadde skjedd med den.

Hypotesen om at den ble tatt av UFO er ren spekulasjon, som stammer fra en amerikansk UFO-organisasjon.

Examiners overskrift er forøvrig misvisende, idet den antyder at de ansvarlige for satellitten frykter at den ble tatt av UFO, noe som ikke er riktig. RCA har såvidt vi vet aldri antydnet noe slikt.

Mer kan man ikke si om dette tilfellet, og hendelsen er et uløst mysterium.

* * *

Vi takker Norsk Astronautisk Forening i Oslo for velvillig bistand i saken.

R e d .

NOTISER

KRISTUS LED AV EN DØDELIG SYKDOM - SIER FORSKER

"Han var dømt til å dø en redselsfull død i løpet av noen få måneder, selv om han ikke hadde blitt korsfestet", sier en medisinsk topp-ekspert.

Dr. Frederick Zugibe, medisinsk forsker fra Rockland County New York, mener at Kristus led av "Marfan Syndrome", en sjelden genetisk sykdom som vanligvis dreper sine offer i midten av 30-årene.

Han baserer sine forbløffende konklusjoner på avtrykket som er funnet på det såkalte Turinkledet (se omtale til høyre).

"Studier av avtrykket viser at Kristus hadde alle de klassiske symptomene på denne sykdommen", sier Zugibe til avisen Globe. "Han var lang og tynn, hadde meget spinkle fingre, et arm-spenn større enn kroppshøyden og abnormt lang underkropp."

Marfan-syndromet angriper kroppens bindevev og forårsaker alvorlige anomaliteter på øynene, knoklene og hjertet. Bare én av ca. 10.000 amerikanere lider av sykdommen, som vanligvis fører til døden ved hjerteattakk.

Vitenskapsmannen, som har brukt 31 år på å studere hva som skjer med korsfestede personer, tror at sykdommen fremskyndet Kristus' død på korset.

GLOBE, 23.februar 1982.

TURIN-KLEDET

De fleste har sikkert lest om dette linskledet, som oppbevares i domkirken i Torino og som viser avtrykket av en manns-skikkelse. Mange mener at det virkelig er Jesu skikkelse, som etter mer enn to-tusen år stadig kan ses på kledet. Dette har i de senere år vært undersøkt med de mest moderne metoder, bl.a. computerteknikk.

Man er enige om at kledet bærer avtrykket av en mann som ble korsfestet på den måten evangeliene beskriver det. Avtrykkene har ikke trengt inn i fibre, slik feks maling ville ha gjort, men ligger i overflaten av trådene. Disse undersøkelsene er utført av fysikere fra Los Alamos laboratoriet i USA og de uttaler at det heller ikke kan være tale om svidde merker. Også rettsmedisinere har deltatt i undersøkelsene av kledet. De er kommet til at skikkelsen som har forårsaket avtrykkene er blitt påført kvestelser som svarer til evangeliens beskrivelse av Jesu sår, og har fått mer enn 40 piskeslag med en svepe av samme type som de gamle romere benyttet. Såret i venstre side har rammet hjertet og forårsaket en stor blødning, svarende til det beskrevne spydsticket i siden. Computeranalysene viser at avtrykkene er satt av en trediemnsjonal gjenstand, slik at man også ut fra dette kan av-vise at en eller annen kunstner har malt avtrykkene. Ved hjelp av spesielle filtere som eliminerer alle paralelle linjer, har det lyktes å få frem bilder uten kledets forstyrrende mønster. Og forskerne er nå enige om at det viser en mann på ca 30 år, ca 1,80 meter høy.

Lenger kan man ikke komme ad vitenskapelig vei. Erkebiskopen har hittil avvist anmodningen om at det blir foretatt en kullstoff 14-prøve for å bestemme kledets alder. Det er dog forhandlinger i gang som tyder på at en slik tillatelse kan bli gitt en gang i fremtiden.

Ved hjelp av en bysantinsk mynt og ikon mener dr. Alan Whanger, professor ved Duke-universitetet, å ha datert Turin-kledet 800 år nærmere Jesu død enn noen historisk nedtegnelse som hittil er kjent. Whanger forteller at han benyttet en prosjektør og polariserte filtere til å forstørre fotografier av et ikon og en mynt fra det 16. århundre, som forestiller Kristus, og projiserte disse bilder på ansiktsavtrykket som finnes på kledet. Han mener likhetene er så slående at mynten og ikonet bare kan være laget av kunstnere som har sett kledet. Historiske nedtegnelser daterer kledet til 1357, da det dukket op i Frankrike. Dr. Whanger peker på at ikonet ble malt i 590, og mynten preget mellom år 692 og 695. (The Cleveland Press, 28. januar 1982.)
